

INBEELD

Nederlands Centrum Vrijetijdsfotografie

Thema: Bomen spreken
Expositie: Foto Nationaal

SAFARI IN AFRIKA?

Ruim 100 inspiratiereizen vindt u op www.jambo.nl en in onze brochure of bel met onze Afrika specialisten op 020-2012740 voor een reis op maat. De mogelijkheden zijn eindeloos, privé reizen geheel conform uw wensen!

DÈ AFRIKA
SPECIALIST!

**Tanzania · Kenia · Madagaskar
Seychellen · Mauritius · Zuid-Afrika
Oeganda · Zimbabwe · Namibië
Mozambique · Zambia · Botswana**

In dit nummer:

- 4 Thema:** Bomen spreken
- 8 Expositie:** Foto Nationaal
- 13 Mededelingen & Activiteiten**
- 14 Foto's spreken:** Peter van Tuijl
- 16 Drive & Droom:**
Ineke Vijn | Beeldverhalen
- 20 Project:**
Jan Bosch | Zelfbeelden zijn het bewijs
- 23 Column:** Zelfvertrouwen
- 24 Exposities**
- 26 Mijmeringen:** Wat maakt een foto goed?

Van de voorzitter

Focus op de toekomst: enquête en projectgroep 2028

Foto: Ineke Vijn - Beeldverhalen

Coverfoto:
Marion Bauhuis

Fotobond In Beeld is een uitgave van de FOTOBOND, Nederlands Centrum Vrijtijdsfotografie.

Dit magazine verschijnt vier keer per jaar rond de 1e van de maanden maart, mei, september en december. Het wordt in een oplage van 7.500 exemplaren gratis toegezonden aan alle leden van fotoclubs en persoonlijke leden aangesloten bij de FOTOBOND.

De inhoud van dit magazine valt onder verantwoording van de FOTOBOND. Het auteursrecht op deze uitgave en de daarin opgenomen artikelen wordt door de FOTOBOND voorbehouden. Het auteursrecht op geplaatste foto's berust bij de auteurs. Het plaatsen van foto's van leden van de FOTOBOND geeft geen recht op enige vergoeding.

Uitgever
PrintOnMedia bv.
De Bolder 4 (2e etage)
8251 KC Dronten
tel: 0321 - 32 11 85
www.printonmedia.nl
dtp@grafisch-bedrijf.nl

Hoofdredacteur
Wim Broekman

Eindredactie
PrintOnMedia bv.

Redactie
Rob Agterdenbos
Hanna van Binsbergen
Peter van Tuijl

Redactieadres
Wim Broekman
Boomstraat 43a
1015 LB Amsterdam
tel: 020 - 625 60 38
tel: 06 - 149 71 337
inbeeld@fotobond.nl

Bondsbureau/ledenadm.
Gerda Gallé
Willem de Bruynstraat 56
5622 KJ Eindhoven
tel: 040 - 281 75 75
bondsbureau@fotobond.nl

Algemeen secretaris
André van Hooijdonk
secretaris@fotobond.nl

Advertentie acquisitie
PrintOnMedia bv.
Martijn Horich 06-8390 5265
Nick Hoekman 06-3603 4078

Vormgeving & druk
PrintOnMedia bv.

Teleurgesteld zagen de Landelijke Groepen (v/h de Landelijke Gespreksgroepen) en het bestuur zich gedwongen de Dag van de Vrijtijdsfotografie te cancelen. Het aantal aanmeldingen bleef ver onder de maat, waardoor er een onverantwoord kostenplaatje ontstond. Jammer van alle energie die er door de Landelijke Groepen in is gestoken. Spijtig voor degenen die zich wel hadden aangemeld. Bovendien was het plan die dag het Fotobond Jaarboek 2016 te presenteren. Ik hoop dat de reden voor de geringe belangstelling duidelijk wordt. Misschien neemt de belangstelling voor landelijke evenementen af. Mogelijk is de behoefte aan landelijke activiteiten minder, doordat afdelingen steeds actiever worden.

Benieuwd ben ik naar het resultaat van de proef Fotoreview door bondsmentoren. De proefperiode voor zo'n persoonlijk, deskundig advies over een serie of project loopt tot en met 3 december a.s. Daarna kijken we of we Fotoreview kunnen toevoegen aan de diensten, die we onze leden aanbieden. Spannend dus.

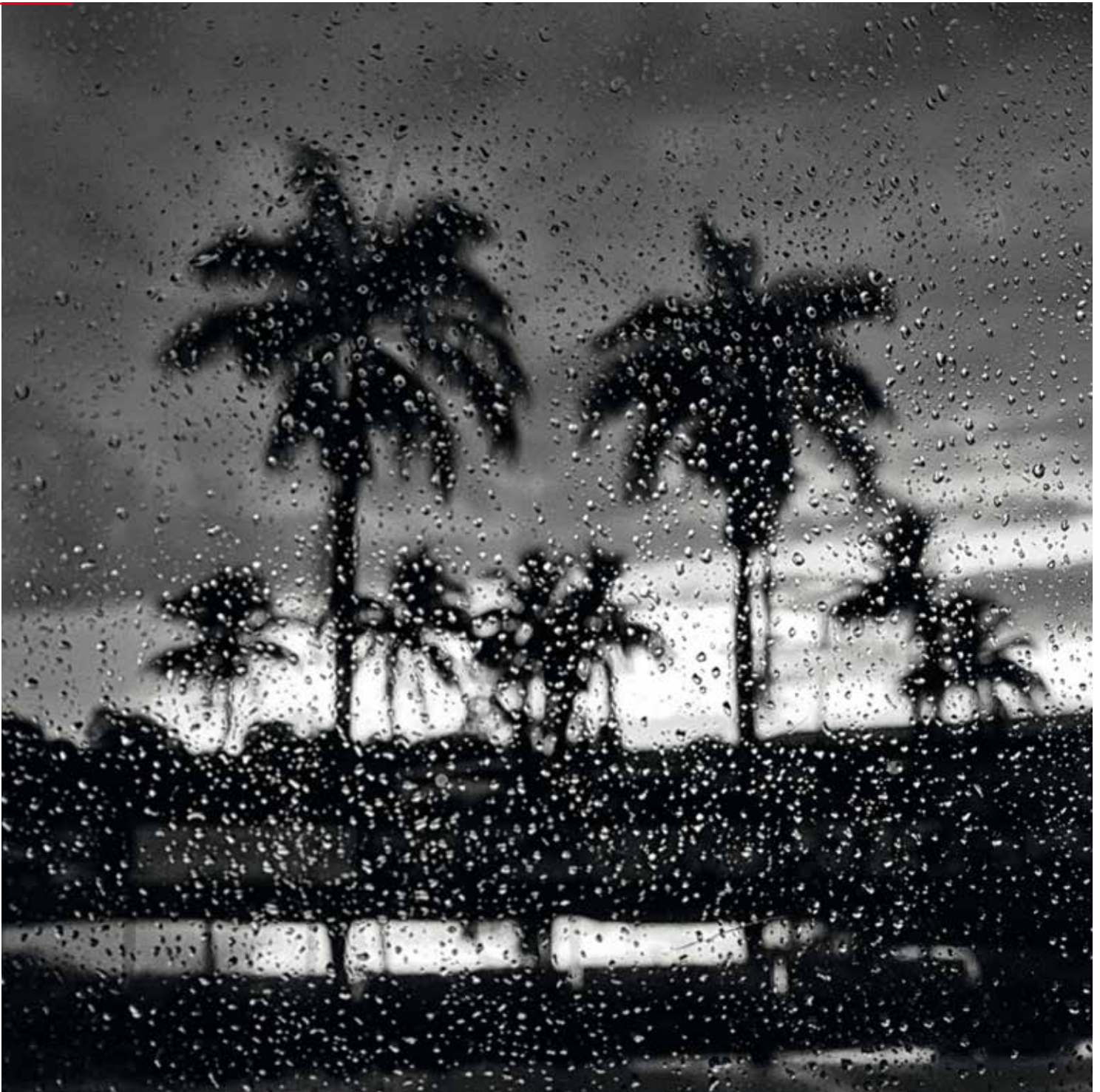
In oktober is een Projectgroep geïnstalleerd, met de opdracht om een schets te maken van het 'fotografielandschap' omstreeks 2028. Essentiële informatie, noodzakelijk voor het verantwoord nemen van strategische beleidsbeslissingen. De start van het traject is het opstellen van een nulmeting: de huidige situatie van de vrijtijdsfotografie. De schets en mogelijke aanbevelingen worden opgesteld op basis van informatie en ideeën van anderen, zowel binnen als buiten de Fotobond. Het zwaartepunt van de schets zal liggen op de vrijtijdsfotografie en de betekenis die deze kan hebben voor de Fotobond. Het vaststellen van de eindrapportage als visiedocument voor toekomstig beleid zal plaatsvinden in het bestuur. Leden van de Projectgroep zijn: Rob Agterdenbos, Diana Bokje, Janet de Graaf, Jaap Hijma, Simon Ophof en Peter van Tuijl.

Bij de besluitvorming over de eindrapportage en aanbevelingen zal ik niet aanwezig zijn. Vanwege persoonlijke, overwegend gezondheidsredenen, zie ik mij genoodzaakt de functie van voorzitter tijdens de Algemene Vergadering van april 2017 neer te leggen.

Tenslotte doe ik hier een beroep op alle leden om de enquête over In Beeld in te vullen (zie de pagina Mededelingen & Activiteiten). Deze is anoniem en kost maar een paar minuten. Doen! Alleen dan krijgen we een betrouwbaar beeld van hoe de leden het blad waarderen, en kunnen we met de resultaten veranderingen doorvoeren als dat nodig of zinvol blijkt.

Wanneer deze editie verschijnt loopt 2016 ten einde. Misschien aan de vroege kant, maar niet minder gemeend, wens ik iedereen prettige feestdagen, een goed uiteinde en een voorspoedig 2017 vol fotografisch plezier.

Els Tijssen

Nicolet van der Sluis, De Goudse FC

Ria Tharner, Cameraclub Oosterbeek

Bomen spreken

Annelieke Pinckaers, De Goudse FC

Er was een tijd dat bomen spreken konden. Het was de zon die ervoor had gezorgd dat bomen leerden spreken, maar toen het zo ver was, bleven de bomen ontevreden. Mensen houden niet van klagende bomen, en zij overtuigden de zon ervan, dat bomen niet meer moesten kunnen praten, waarna de zon de spraak van de bomen weer afnam. Sindsdien kunnen bomen alleen ruisen en fluisteren, maar dat kunnen we helaas niet verstaan. Zo gaat het volksverhaal. Bomen spreken echter nog steeds, je kunt het zien, en je kan het fotograferen. Dat is het thema van dit kwartaal.

Oude bomen spreken tot onze verbeelding. Je ziet en voelt dat ze veel hebben overleefd. Het verouderingsproces van bomen lijkt op dat van mensen. De bast gaat rimpelen, laat los en gaat hangen. Een boom die zijn bast verliest gaat dood, omdat alle sapstromen door de bast lopen. Let maar op, dode bomen hebben geen bast meer.

Ria Tharner en Marcel Batist hebben dat goed gezien. Marcel dramatiseert de dodelijke afloop met een ondergaande zon, die schijnt over een verlaten landschap. Ook Ria maakt er een drama van: de breuk en het instorten van de dode boom wordt met plastisch avondlicht geaccentueerd. Van beiden kunnen we leren dat het karakter van natuur en landschap met sprekend licht nog beter wordt benadrukt. Sprekende bomen en sprekend licht gaan samen.

De bomen van Jille Zuidema tonen aan dat er liefde is na de dood. Veel inzenders schreven een korte toelichting bij hun foto's, en dat deed Jille

Ed Slagboom, FC De Bloembollenstreek

Rob Jansen, Fotokring Arnhem

Marcel Batist, persoonlijk lid, "Woodhenge"

Huib Limberg, persoonlijk lid

Peter Zegveld, persoonlijk lid

Jille Zuidema, FC Teteringen

Marion Kraus, FC Beeldspraak, Haren

ook. Hij ziet ook troost, bescherming en genegenheid. Ook in zijn foto spreken de bomen, en hun woorden blijven langdurig voortleven. De ouderdom van een boom spreekt niet alleen uit het karakter van de buitenkant, maar je kunt ook de jaarringen tellen. Peter Zegveld laat zien dat er na het omzagen heel grillige vormen ontstaan, die een welhaast schilderachtig effect geven. Schoonheid, maar ook emotie, omdat het omzagen van oude bomen ons altijd weemoedig maakt. Er is toch iets van waarde verloren gegaan. En als fotograaf zorg je voor de getuigenis ervan. De solitaire boom van Rob Jansen straalt kracht en wijsheid uit. Een combinatie die op de foto overtuigend overkomt, net als bij mensen. Nicolet van der Sluis maakte een prachtige foto van tropische palmen tijdens somber en nat weer. Deze karakteristieke bomen voelen zich thuis in een warme weldadige omgeving, maar ook daar kan het regenen en somber zijn. Er is echter licht aan het einde van de tunnel. Na regen komt zonneschijn, je ziet het aankomen.

Jonge bladeren en voorjaarslicht stemmen ons vrolijk. Huib Limberg voelt dat goed aan. Hij kan heel goed op ons gemoed inspelen, dat zien we vaker bij zijn inzendingen. Ed Slagboom weet er helemaal een feestje van te maken. De vrolijke kleuren van de bladeren brengen je in een voorjaarsstemming, terwijl de kleuren juist van herfst getuigen. Het zijn hier niet alleen de bomen die spreken, maar het is de fotograaf die bepaalt hoe we ons gaan voelen. Het is een geweldige foto geworden. De foto van Carla Vermeend is heel lichtvoetig. Het is de herfst op zijn laatste benen tijdens een subtiele najaarszon. De overgebleven blaadjes lichten op als brandende kaarsjes. Carla speelt met het licht en maakt zo handig gebruik van de herfsttooi van de bomen.

Marion Kraus roept vragen op. Is het wel de boom zelf die spreekt? Of is de boom gebruikt om de boodschap van een ander te dragen? We weten het niet, want wat staat er op het rode briefje?

De omvang van een boom is boven de grond even groot als onder de grond. Zonder wortels geen stabiliteit en geen voedsel. Jos Lemaire en Annelieke Pinckaers lichten een tipje van de sluier op, en laten zien dat wat ondergronds is, soms naar boven komt. De machtige wortelstelsels van oudere bomen tonen ons iets van het karakter van oude bomen. De foto van Annelieke is wel heel bijzonder. De wortels van deze mooie oude boom omhullen en beschermen een oude monumentale muur. Aan alles op de foto kun je zien dat op deze plek geschiedenis is geschreven. Een boom om nooit te vergeten. Hij spreekt zelfs zonder te ruisen of te fluisteren.

Rob Agterdenbos

Jos Lemaire, FC Abedia, Landgraaf

Carla Vermeend, persoonlijk lid

Jouw foto(s) in In Beeld?

Het volgende thema is "Onherkenbaar?". Stuur alléén foto's daarover t/m 22 januari naar Rob Agterdenbos, rob.agterdenbos@gmail.com. Maximaal 3 bestanden van 72 dpi, Jpeg, formaat ca. 10x15 cm, als bijlage bij een email, géén Zip bestanden of We Transfer, geen prints. Na de eindselectie vragen we een bestand in hoge resolutie. We hopen dan op een omgaande reactie. Grijp de kans op publicatie en werk mee aan een mooi artikel.

Foto Nationaal

Pauli Gerritsen

Hans van der Pol

Foto Nationaal wil geen wedstrijd zijn, maar het 'uithangbord' van de Fotobond, dat het beste actuele werk van haar leden wil tonen.

John Moest

Inzenden kun je na uitnodiging, en daarvan maakten dit jaar 220 leden gebruik. Na twee selectierondes bleven er krap 30 series over, waaruit er 13 moesten komen voor de expositie. Dat vond de jury, in het algemeen enthousiast over de kwaliteit en diversiteit, te hardvochtig, zodat nog 5 series een Eervolle vermelding kregen (maar buiten de expositie bleven). Wij kunnen vijf series publiceren met een paar regels uit hun toelichting, en zo'n selectie wordt nog moeilijker. Bij voorbaat excuses aan de uitverkorenen die hier niet aan bod komen.

De 13 geselecteerden: Juliën van de Hoef, Pauli Gerritsen, Gerrit Heil, Marianne Leenderse, Hans van der Pol, Bart Tielens, Jaap Hijma, Jan Versteeg, Harrie Spapens, John Moest, Huib Limberg, Hetty Oostergetel en Kees Schothorst. De Eervolle vermeldingen: Sylvia Bokkerink, Brigitte Tijssen-Hendriks, Ton Wolswijk, Harm Bokje en Frans Buitendijk.

Pauli Gerritsen, verloren perspectief. Viermaal een Nepalees tussen de ruïnes van de eens fraaie stad Bhaktapur, verwoest door twee aardbevingen en vele naschokken. Alles verloren, alleen de grond rest. Te midden van de puinhopen laat een jongetje zijn vlieger op, een symbool van hoop voor de wederopbouw in de toekomst.

Hans van der Pol, Havanna, Cuba. Authentieke Cubanen in een snel

veranderend land, waar mede dankzij het toerisme de welvaart langzaam toeneemt. Ook in de buitenwijken buiten de toeristenstroom zal dat meer geld en mogelijkheden brengen, de laatste foto maakt dit zichtbaar.

John Moest, de huidaandoening Vitiligo in India. Portretten van mensen met een chronische pigment aandoening, die ook in ons land voorkomt. Bij ons levert dat behalve medische ook psychosociale problemen, en willen de patiënten niet gefotografeerd worden. In India gaven de mensen desgevraagd graag hun medewerking.

Huib Limberg, Nationaal Militair Museum, Soesterberg. Geïnspireerd door de geometrische vormen in de architectuur en het prachtige licht uit de lichtkoepels maakte Huib zijn opnamen. Hij gaf daaraan een invulling door er telkens een menselijk aspect aan toe te voegen. Wie er geweest is herkent het museum niet. Dat zijn juist de opmerkingen waar de fotograaf blij van wordt.

Jan Versteeg, IJsland anders, voor wie bestemd? Bij een tweede bezoek niet meer de klassieke IJslandse landschappen en natuur, maar objecten in een verder leeg en desolaat landschap, zoals een benzinepomp, toilethokje en zwembad. De vraag dringt zich op: voor wie is dit alles bestemd?

Huib Limberg

Jan Versteeg

Foto Nationaal 2016

Zaterdag 19 november om 14 uur opent Foto Nationaal 2016 in Gehoorzaal Altrecht, Vijverhof 1, 3734 DA Den Dolder. Verder te zien op 20 en 26 november van 10-17 uur. Werk van de 13 geselecteerden, vijf foto's per inzender. De jury bestond uit Els Tijssen, voorzitter zonder stemrecht, en drie fotografen-curatoren van buiten de Fotobond: Carla van de Puttelaar, Marieke Wiegel en Peter Dellenbag.

Foto Nationaal

Hetty Oostergetel, hotelkamer. Een oudere man ontwaakt in een gloednieuw hotel aan de stadsrand. Waarom logeert hij hier, waar gaat hij naar toe? Een omgeving die even persoonlijk wordt als iemand hier intrekt, en daarna weer anoniem wordt. Op een foto blijft de man 'eeuwig' in deze hotelkamer met het sombere uitzicht.

Mededelingen & Activiteiten

Fotobond In Beeld enquête

Doe mee aan de Fotobond In Beeld Enquête!

De redactie en het dagelijks bestuur van de Fotobond willen graag weten hoe de lezers denken over ons kwartaalblad. Vandaar dat we alle aangesloten fotografen dringend willen vragen om de enquête in te vullen. Dat gaat heel eenvoudig. Gebruik de volgende link, en de enquête verschijnt op je scherm: www.fotobond.nl/enquete. Invullen kost hooguit 10 minuten en kan tot en met 24 december 2016. De redactie zal de resultaten publiceren in het maartnummer van In Beeld. We hopen dankzij de enquête informatie te krijgen over hoe jullie aankijken tegen ons blad in het algemeen, en over de artikelen die we steeds plaatsen. Vanzelfsprekend proberen we ook te achterhalen hoe belangrijk jullie een echt tijdschrift vinden, of dat de voorkeur inmiddels uitgaat naar een digitaal blad, kortom papier of digitaal.

Onder de deelnemers zullen we een leuke prijs verloten, die natuurlijk iets met fotografie te maken heeft. Invullen dus!

Fotoreview: Deskundig online advies!

Veel fotografen werken aan een serie of portfolio, of zijn bezig met projecten die uit meerdere foto's bestaan. Ongetwijfeld laat je anderen, bijvoorbeeld binnen je club, groep of via internetfora, meekijken naar je werk, en wil je graag horen wat ze ervan vinden. Binnen een club heb je vaak de besprekavonden waar dat heel goed kan, en bij wedstrijden (in de Afdeling of landelijk) hoor je vaak ook van de jury wat ze van de foto's vinden. Als je aan een groter geheel werkt, een serie of project, is daar meestal wat minder gelegenheid voor. Soms heb je ook even een steuntje in de rug nodig om weer verder te kunnen. Daarmee kan Fotoreview je helpen. Je krijgt een persoonlijk én deskundig advies over je serie of project. Van 30 september tot 3 december is een nieuwe vorm van fotobespreken ingevoerd. Fotobond leden kunnen een portfolio of fotoserie digitaal insturen, waarna een bondsmentor persoonlijk en deskundig advies geeft aan de maker. Als de proef slaagt zal deze mogelijkheid in 2017 worden gecontinueerd. Meedoen aan de proef kan nog tot 3 december. Kijk daarvoor op de website van de Fotobond.

Nieuwsbrief

Sinds juni verschijnt aan het begin van elke maand de Fotobond Nieuwsbrief. Deze is heel handig, en als die in jouw e-mailbox 'flitst', ben je in één oogopslag op de hoogte van de laatste nieuwtjes en belangrijke aankondigingen over activiteiten en andere zaken die voor jou van belang kunnen zijn. Op dit moment ontvangt nog niet iedereen de Nieuwsbrief, omdat er geen of een onjuist e-mailadres bij de Fotobond geregistreerd staat. Als je in de afgelopen maanden geen Nieuwsbrief hebt ontvangen, kijk dan zelf of je e-mailadres klopt via de leden-login, of vraag aan je clubsecretaris je e-mail te controleren in de online ledenadministratie. Lukt dat allemaal niet, stuur dan een e-mail naar de webredactie webmaster@fotobond.nl, dan lossen we het samen op. Voortaan 'flitst' de Nieuwsbrief dan ook in jouw mailbox!

Oproep

Helaas zal Els Tijssen op de ledenvergadering 2017 haar functie als bondsvoorzitter neerleggen, vnl. om gezondheidsredenen. Doordat dan ook Pieter Herngreen (portefeuille 'beleid') na 5 jaar aftreedt zijn er twee vacatures. Kijk s.v.p. in je omgeving naar geschikte kandidaten, of stel jezelf kandidaat, het DB moet weer tot 5 leden worden aangevuld. Reacties graag naar secretaris@fotobond.nl.

Jaarboek Fotobond

Een inspirerend boek voor zowel binnen als buiten de Fotobond. Bovendien hopen we hiermee een bijdrage te leveren aan een representatief beeld van de stand van zaken in de Nederlandse vrijetijdsvotografie anno 2016. Het boek krijgt 256 pagina's, formaat 245x295 mm met zo'n 250 foto's. De prijs zal tussen de € 20 en 25 liggen. Er kwamen zo'n 1500 foto's binnen in de 5 genres, die geselecteerd worden door een 5-koppige commissie, bestaande uit: Carla van de Puttelaar (portret), Katharina Pöhlmann (documentair), Roos Aldershoff (architectuur), Draumlist Jeroen Hendriks (fotomanipulatie), en Jan Vermeer (natuur). Elk commissielid kiest in zijn genre maximaal 50 'boekwaardige' foto's, alsmede 10 reserves. Uiteindelijk bepaalt een curator-vormgever welke foto's definitief worden gekozen, zodat een mooi boek ontstaat. De presentatie zou 5 november tijdens de Dag van de Amateurfotografie plaatsvinden. Die is helaas afgelast, zie de website hoe u kunt bestellen. Nadere informatie op www.fotobond.nl.

Michel Lichtenberg schrijft over de foto van Hans Maas het volgende.

"Ik zie een geënceneerd beeld van vier tomaten op een zaagblad. Een symmetrisch beeld met een diagonale lijn waarbij het onderwerp in een plat vlak staat en dat, mede door het frontale licht, zakelijk gepresenteerd wordt. Doordat het beeld weinig directe emotie of schoonheid bevat, komt meteen de vraag naar boven "Wat zou de fotograaf met deze foto willen zeggen of bereiken?". Het valt op dat deze foto een veelvoud aan contrasten en tegenstellingen laat zien. Zoals: de complementaire kleuren rood met groen, en oranje met blauw, jong versus oud, grillige versus strakke vormen, zacht versus hard en glad versus ruw."

Dianne Swennenhuis liet me weten dat ze de foto eerst even op zich moest laten inwerken.

"De foto vind ik mooi opgebouwd. Mooie beeldverhouding, symmetrie en heel rustige, contrasterende kleuren. Het blauwgrijs en het roest/metaal lopen haast in elkaar over. Er is ook wat tegenstelling: de zachte tomaat, gespiesd op de scherpe kartels van een zaag. De foto lijkt in eerste instantie eenvoudig, maar begint dan vragen op te roepen. Leven dat langzaam wegstroomt?"

FOTO'S SPREKEN

Beeldbespreking, onder redactie van Peter van Tuijl

Doorgaans bespreekt een bondsmentor van de Fotobond de foto's. Nu heb ik enkele fotografen, lid van een club of persoonlijk lid, gevraagd om hun mijmeringen aan deze rubriek toe te vertrouwen.

Mike van Lierop reageerde enigszins verbaasd op de foto van Hans Vervloed van FC Rooi. Maar ook met bewondering, zo blijkt.

"Huh....., ow....., ha....., he....! Dat is mijn reactie bij een eerste aanblik. Meestal zie je bij dit soort foto's de meest fabelachtige voorstellingen waarbij een diepere betekenis achterwege blijft. Deze foto is qua techniek wat minder, maar maakt dat voor mij dubbel en dwars goed door de verhalende kracht. Voor mij gaat dit over het creëren van je eigen plekje en hoe moeilijk dat wel niet is, want bij een beetje tegenwind verandert alles en begin je weer van voor af aan. Wat zachter licht en een open achtergrond zouden deze foto nog eindelozer maken en meer kracht geven. Maar ik weet zeker als je deze foto aan 10 mensen laat zien, je 10 verschillende verhalen krijgt, en dat is de kracht van deze foto. Knap gedaan!"

De foto van Marijke de Leeuw maakt dat Cathrien Pouw zich zowel treinreiziger als observator voelt.

"Ik moet grinniken om het repeterende beeld dat zich schuin tegenover mij en in de instapruimte daarachter ontvouwt. In beide ruimtes een jonge man gebogen over laptop en smartphone. Zwart jack, zwarte broek, zwarte rugzak. Beiden bij een raam, hun houding gespiegeld. De 'kijkdoos' links is mooi gekaderd door de groene stoel links in de rand. De jongemannen zien er eigentijds uit, de trein is een oud model. Je kunt dat o.a. herkennen aan het meubilair en de ramen. De gele gloed over het hele beeld versterkt dat oude, en maakt het beeld ingetogen. Het aantal kleuren is beperkt. Dat maakt het beeld gestileerd en onderstreept de beeldrijm."

Jos Wekking ziet dezelfde dingen maar ook andere.

"Twee jongens in een treincoupé. De een kijkt aandachtig op het scherm van een laptop, terwijl de ander naar zijn telefoon zit te turen. Beiden hebben een zelfde soort aandacht: ze gaan op in hun digitale wereld. Allebei een rugzak: iets eigens voor studenten of middelbare scholieren. De fiets vertelt dat station, huis en school wat verder uit elkaar liggen. Aan de ramen te zien rijdt de trein. De trein lijkt redelijk schoon. Zie ik daar wat graffiti of is het 'moderne' kunst? Door het kunstlicht is de foto warm geel. Een centrale compositie en de foto heeft een rustige uitstraling ondanks dat de jongen op de voorgrond prominent aanwezig is. De fotograaf maakt de foto stiekem, als een straatfotograaf, vanuit de heup met een groothoek. Daardoor is een leuk alledaags moment vastgelegd én eigentijds vanwege het opgaan in de digitale wereld."

Samen met Xenia ter Horst keek ik naar de foto van Noor van Well.

Xenia: "mij bekruipt een enigszins onbehaaglijk gevoel bij deze foto". Misschien door het mysterieuze dat de foto uitstraalt? De foto is omfloerst en donker, een mystiek beeld. Het lijkt wel of de fotograaf verschillende gevoelens in de foto gestopt heeft. Zoeken naar het geloof of misschien juist het afwenden daarvan. De zware vignettering maakt de foto ook wat somber. Er gaat iets troostends uit van de witte lelie, die geprojecteerd is tegen de wat lichtere muur. De hand van Maria draagt en beschermt het kind. Is dat misschien het kernpunt voor de fotograaf? Het accent ligt met name in het rechterdeel van de foto, maar als je het linkerdeel weglaat heb je een veel gewoner beeld. Die ruimte links speelt dus zeker mee in de opgeroepen sfeer. Een foto die geen zonneklaar antwoord geeft op wat de bedoeling is van de fotograaf, en zeker niet voor iedereen dezelfde betekenis zal hebben. Het is een autonoom droombeeld, waarin de fotograaf een eigen werkelijkheid weergeeft.

Ineke Vijn

Lid van HAF Heiloo - Beeldverhalen

In de meeste fotoclubs worden foto's los besproken. Een enkele keer verschijnen meerdere foto's van iemand op 'de bok'. Nou ja, 'de bok' is vaak vervangen door de beamer, waardoor het lastiger wordt om foto's in samenhang met elkaar te bekijken.

“Niet iedereen die naar mijn fotoverhalen kijkt hoeft er hetzelfde in te zien.”

Jammer wat mij betreft, omdat je met series zoveel meer van je bedoelingen kunt laten zien. Gelukkig zijn er fotografen die verhalen vertellen met grote series, waaraan vaak langere tijd is gewerkt. In de professionele fotografie bestaan series al sinds jaar en dag, en de laatste jaren bestaat de ‘storytelling’ behalve uit foto’s ook uit teksten, films, apps, webpublicaties, boeken en exposities. Een sprekend voorbeeld is het Sochi-project van fotograaf Rob Hornstra en schrijver Arnold van Bruggen (www.thesochiproject.org). In de vrijetijdsfotografie komt dit soort breed opgezette documentaires nauwelijks voor. Wel zien we ontwikkelingen in deze richting. Ineke Vijn is zo’n fotograaf, en zij behaalde met een grote verhalenserie

twee jaar geleden het BMK predicaat.

“Ik ben ca. 15 jaar geleden serieus met fotografie begonnen. Ik was docent aan AMFI, de mode-opleiding van Hogeschool Amsterdam, waar ik ook management taken uitvoerde. Door een reorganisatie verviel dat deels, en kwam er tijd vrij voor andere dingen. Het was net toen de digitale fotografie opkwam, en ik schreef me in voor een fotocursus bij Fotogram. Ik kwam in een fanatieke groep terecht, en ik vond het heerlijk om naast het kunstzinnige in mijn docentschap met het fotobeeld bezig te zijn. Ik werd al snel lid van de HAF in Heiloo en leerde, samen met anderen, ‘kijken’ naar fotografie.”

WINNAAR
ELEKTRONICA & GAMES

Vóór 18:00
uur besteld,
dezelfde dag
verstuurd!

DÉ CAMERA-ACCESSOIRE SPECIALIST VAN NEDERLAND!

JUPIO DUBBELLADER

DAT IS HANDIG!

De JUPIO DUBBELLADER: de ideale laadoplossing!

Dankzij deze dubbellader bepaalt u zelf welke accu's u oplaadt! Dat zijn bijvoorbeeld de accu van uw fotocamera en de accu van uw actioncam. Of twee dezelfde accu's van uw DSLR camera. Deze oplader laadt beide accu's tegelijk op! Krijgt u een andere camera? U behoudt gewoon deze oplader en schaft voor een paar Euro een nieuw accu-frontje aan. Ideaal!

JUPIO DUO acculader

Ook geschikt voor smartphone/
tablet. Nu slechts: **€ 59,95**

ACCU FRONTJE Voor meer
dan 200 camera-accu's leverbaar!
Nu slechts: **€ 3,95**

Kijk op saake-shop.nl voor meer informatie!

- Afhalen in Haarlem op afspraak
- info@saake-shop.nl
- T: 023-2302168
- [f Saakeshop.nl](https://www.facebook.com/Saakeshop.nl)

GRATIS
VERZENDING
VANAF € 39

Uw portfolio online?

tandartspraktijkdegilden.nl

immerkerkeukens.nl

tssystems.nl

Website vanaf

€ 500,-
(excl. BTW)

PRINTMEDIA

drukwerk op maat • marketing • webdesign • vormgeving • communicatie

De Bolder 4 (2e etage) | 8251 KC Dronten | Nick Hoekman: 06 - 36 03 40 78 | nick@printonmedia.nl

Vertel eens iets over je fotoverhalen?

"Het ging bijna vanzelf. Tijdens reizen maak ik veel foto's, die niet zozeer de folklore tot onderwerp hebben, maar de gewone dingen die me opvallen: iets in het landschap, een steegje, gebruiksvoorwerpen of gewone mensen uit de streek. Ik leg eigenlijk de momenten vast waarop ik geboeid raak of verwonderd ben. De foto's zijn meer gericht op gevoelens of emoties dan op feitelijkheden. Mijn foto's worden door anderen zelden als reisfoto's gezien. Bovendien, ook als ik niet op reis ben, maak ik dichtbij huis dergelijke foto's. Op een gegeven moment verzamel ik de foto's in mapjes. Foto's die voor mij op een of andere manier bij elkaar horen, krijgen zo een plaats in de mapjes. Foto's samen hebben meer te vertellen dan een enkel beeld. Bovendien wordt een foto van b.v. een landschap vaak gezien als: 'zo is het daar', terwijl het me daar niet om te doen is. Ik wil associëren, en verbanden leggen tussen dingen die logischerwijs niet zo snel gecombineerd worden. Dat vind ik spannend, en bovendien krijg je dan een reeks foto's die tot bepaalde interpretaties kunnen leiden. Ik houd wel van zo'n open verhaallijn, waar meer vragen zijn dan antwoorden. Niet iedereen die naar mijn fotoverhalen kijkt hoeft er hetzelfde in te zien."

En de afwerking?

"Ik bewerk mijn foto's. Het is van belang dat er in de serie één bepaalde vormtaal is. In een brief of boekje schrijf je ook niet steeds op een andere manier. Ik gebruik Photoshop dus om de stijl van de beelden enigszins gelijk te maken. In deze serie heb ik de beelden omgezet naar zwart-wit, en daarna ingekleurd. Ik presenteer de foto's vaak in paren, naast elkaar zoals in een boekje, maar ook wel verticaal. Twee foto's op één pagina nodigen nog meer uit tot associëren."

Het is duidelijk voor mij: Ineke is een gedreven fotograaf die vanuit het hart fotografeert en series maakt die een impressie zijn van ervaringen en emoties. De foto's leggen vast wat er werkelijk is, en desondanks gaat het veel meer over een eigen werkelijkheid, een soort droomwereld. Daarmee behoort ze tot de categorie van autonome fotografen die de Fotobond gelukkig ook rijk is!

Peter van Tuijl

Benauwend

Zelfbeelden zijn het bewijs

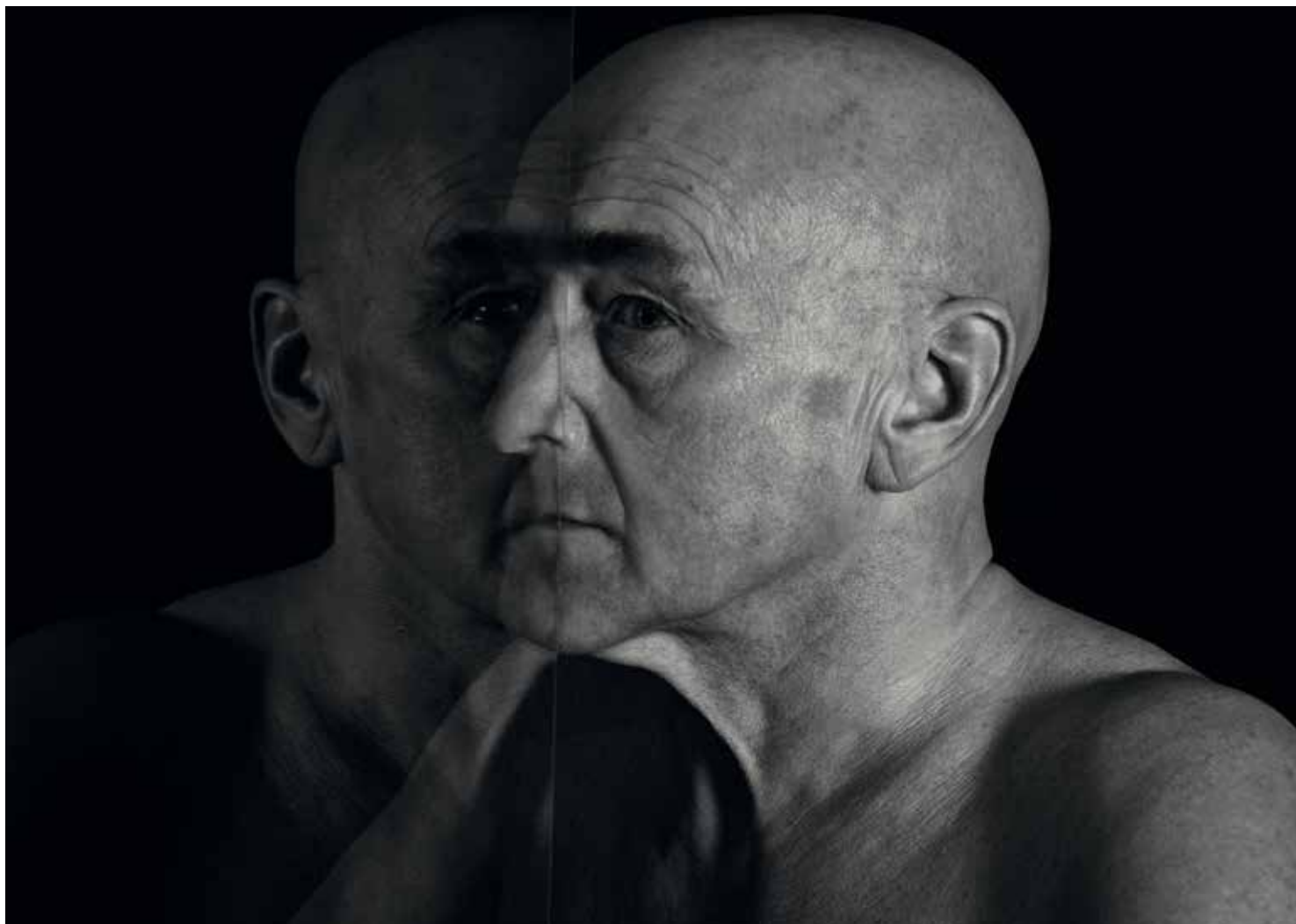
Als ik op het punt sta mijn schrijfblok dicht te klappen zegt Jan: "ik heb ook nog meer dan 25 jaar pantomime gespeeld." Die ontboezeming is de zoveelste die me tijdens ons gesprek verrast. Jan begon met fotograferen toen hij als 16-jarige bij de Marine kwam.

Radeloos

Kokervisie

Nieuw gezichtsveld

JAN BOSCH persoonlijk lid

“Ik heb in die zes jaar vrijwillige dienst veel reizen gemaakt ‘all over the world’. Van Zuid Amerika tot aan de Noordpool. Het waren toen vooral dia’s. Later, nadat ik getrouwd was, drukte ik zwart-wit zelf af in onze douche, maar op een gegeven moment vond ik het opbouwen en afbreken toch teveel gedoe en liet ik mijn foto’s afdrukken. Nu werk

ik met veel plezier op mijn Mac, en maak ik met name prints voor exposities.”

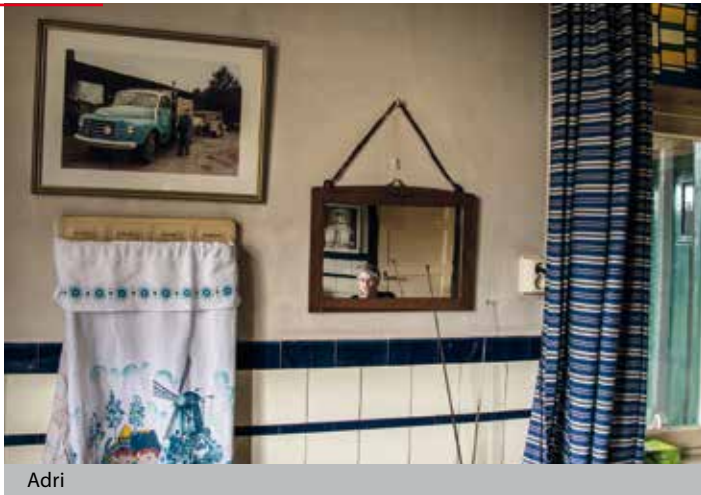
“Mijn zelfbeelden zijn ontstaan toen ik na 43 jaar afscheid nam van mijn werk in een justitiële inrichting, ruim een jaar geleden. Met die foto’s keerde ik terug naar een traumatische ervaring zo’n vijftien jaar geleden. Een van de gevangenen was erg agressief, en ternauwernood en met veel moeite heb ik me los kunnen maken van zijn omklemming om mijn keel,

Geborgenheid

Verzopen

Adri

Adri

gedrukt tegen de muur. Ik ben in behandeling bij een psycholoog geweest en heb pas na ongeveer een jaar mijn werk, op een andere afdeling, kunnen hervatten. Het was niet alleen dat voorval, maar ook allerlei zaken uit mijn jeugd kwamen toen naar boven. Ik heb het nu gelukkig allemaal achter me gelaten. De zelfbeelden zijn voor mij het bewijs daarvan."

Jan trad solo op als mimespeler onder de artiestennaam Jean Du Bois, en haalde zelfs tweemaal de TV-show van Ivo Niehe. In zijn foto's denk ik de oefening en beheersing van een mimespeler te herkennen. De lichaamstaal, zoals gebaren en uitdrukkingen, spelen in zijn zelfbeelden veelvuldig een rol om situaties en vooral emoties tot uitdrukking te brengen.

Desgevraagd vertelt Jan dat hij de meeste van zijn zelfbeelden maakt in een piepklein kamertje. "Ik heb een paar flitsers en een witte en zwarte achtergrond. Een enkele keer gebruik ik een studiolamp. Het is eigenlijk technisch heel eenvoudig. Het gaat me vooral om de betekenis van het beeld."

Wat Jan verbeeldt kan het publiek best als confronterend ervaren. Soms zijn het knetterharde beelden. De ene keer wordt er geschreeuwd om hulp, dan weer lijkt hij zich af te keren van zijn directe omgeving en verbergt hij zich. Maar ook de omarming en de vrijheid worden in beeld gebracht. Jan vertelt me dat het project wel zo'n beetje is afgerond. Hij sluit niet uit dat hij nog eens een foto aan dit project toevoegt, maar het meeste is wel gezegd. "Een expositie zou een mooie afronding zijn", aldus Jan.

Jo

Ook in zijn andere projecten voeren emoties en gedrag van mensen de boventoon. "Jo is 70 jaar en verzamelt oud ijzer. Ik had wat ijzer gespaard, en zo kwam ik met hem in contact. Hij is uitzonderlijk, ik denk dat er meer dan een ton aan ijzer op zijn terrein ligt. Ik ken hem nu zo'n kleine vier jaar, en ik heb verschillende foto's van hem. Een pure figuur, die overigens wel aangeeft wanneer hij het foto's maken zat is.

"Adri heb ik vorig jaar ontmoet in het ziekenhuis. Adri is een vrouw van 86 die heel primitief leeft. Bijna ondenkbaar in het Nederland van deze tijd. Ze heeft geen stromend water - alleen pompwater - en zelfs een spoeltoilet ontbreekt. Ik ga met enige regelmaat naar haar toe om een babbeltje te maken. Ik heb nog niet zo heel veel foto's van haar. Het is nog de fase van het opbouwen van vertrouwen. Een man die ook mijn bewondering heeft is Jan, een oud-onderwijzer ruim in de tachtig, die dagelijks een kilometer of tien naar een naburig verpleeghuis fietst om bejaarde dementerenden te verzorgen."

Ten afscheid passeer ik in de tuin een grote foto met het portret van een jonge Van Gogh. "Nee, het is een look-a-like. Mijn jongste zoon is professioneel fotograaf en maakte dit portret in het kader van het Van Gogh jaar 2015. Hij leeft en werkt nu in Colombia." De levensgrote Van Gogh op Dibond is het levendige bewijs wat mij betreft: 'de appel valt niet ver van de boom'.

Voor als je nog verder wilt kijken: <https://jeandubois.wordpress.com>.

Peter van Tuijl

Hanna van Binsbergen

Zelfvertrouwen

Muziek kan ontroeren, vrolijk of verdrietig maken, opzweepen. Muziek brengt tot rust of zorgt ervoor dat je móet dansen. Muziek doet soms pijn aan je oren.

Wat denkt u: kan het kijken naar een foto dezelfde reacties oproepen? Zoals ik in mijn vorige column vertelde, ben ik op zoek naar uitspraken over wat fotografie is. Nu even een uitstapje naar wat fotografie doet. Ik ben gestruikeld over de uitspraak “wat zou het mooi zijn als mensen geraakt worden door mijn foto’s, zoals muziek dat kan.”

Zo nu en dan hoor ik deze woorden uit de mond van een beeldend kunstenaar of fotograaf rollen. En ik moet bekennen dat ik de gedachte zelf ook wel eens heb gehad. Vooral als ik live muziek hoor of mensen zie spelen. Dus ik snap het verlangen.

Maar waarom? Waarom wil een fotograaf of kunstenaar dat een beschouwer van hun werk wordt meegevoerd alsof hij naar een muziekstuk luistert? Er wringt iets in deze uitspraak. Laat ik het opschrijven zoals ik het zelf voel en ervaar. Het is misschien een doodoener, maar naar een foto kijken en naar muziek luisteren vind ik twee verschillende dingen. Eerst een overeenkomst. Bij het prikkelen van ogen en oren wordt via de hersens een heel scala aan reacties in gang gezet. Ik herken iets, er komen herinneringen boven, ik wil dansen of mijn camera pakken. Op z’n mooist voel ik iets woelen in mijn buik of prikken in mijn ogen. Wat de reactie is hangt af van hoe iemand is, van zijn smaak

en hoe zijn leven er uit ziet.

Verschillend is, dat ik voor het binnen laten komen van een foto meer moeite moet doen dan bij muziek. Of het nu een kunst-, documentaire- of nieuwsfoto is, dat maakt niks uit. Eerst kijk ik rustig om uit te vogelen wat ik nu precies zie. Elke gedachte aan mooi of lelijk schakel ik uit. De associaties, herinneringen en soms ook tranen borrelen dan vanzelf naar boven. Een muziekstuk kan mij al bij de eerste klank ontroeren. Zelfs als ik het stuk voor het eerst hoor. Is dat stukje muziek dan belangrijker voor me dan de foto waar ik een tijdje naar heb gekeken voor ik iets in mijn buik voelde?

Nee! Allebei laten ze me vanuit hun eigen krachtige taal iets beleven. Het muziekstuk sleept me misschien direct de klank in, de melodie of het ritme. De foto laat me op een andere manier genieten. Ik val voor een kleur, en ik zie een spel tussen licht en donker. Ik kan er een verhaal omheen fantaseren, of ik zoek waar het werkelijk om gaat. Beide kunstuitingen kunnen elkaar heel goed versterken en een prachtige wisselwerking met elkaar aangaan. Maar muzieklank en foto hebben elk hun eigen mogelijkheden waarmee ze hart en ziel kunnen strelen. De laatste vier woorden van de uitspraak “wat zou het mooi zijn als mensen geraakt worden door mijn foto’s, zoals muziek dat kan,” kunnen geschrikt!

Hanna van Binsbergen

Marion Bauhuis, Bredevoort

Wil Groen, Delft

Cees Mutsaerts

EXPOSITIES

Ton van Nunen, Vessem

Stuur voor deze rubriek alle concrete gegevens, met kort omschreven wat er hangt, met in een bijlage graag een foto op 300 dpi, 10x15 cm, Jpeg in hoogste kwaliteit + de naam van de fotograaf. Mail die naar inbeeld@fotobond.nl. Sluiting volgende agenda 29 januari (verschijning uiterlijk 3 maart). Meld een activiteit tijdig, als die b.v. kan leiden tot een apart artikel over de club, afdeling of manifestatie, los van deze rubriek. Ook daar moeten we kiezen. Jubilea in principe vanaf 50+ jaar. Meer exposities op www.fotobond.nl.

Bredevoort

Het Oostgelders Fotografen Collectief exposeert tot 26 december in galerie Foto21Bredevoort, thema Arcadië. Dit heeft een dubbele betekenis als het klassieke begrip voor een ideaal landschap dat er ooit was in de verloren Gouden Tijd aan het begin van de mensheid. De tweede betekenis is eerder tegengesteld: een wreed en ruig landschap, droog en dor met woeste overstromingen en bewoners zonder moraal. De 9 leden van het OFC hebben zich laten inspireren door een of beide betekenissen. Exposanten zijn Marion Bauhuis, Grietje Bouman, Stan Kerlen, Joop Koopmanschap, Gerrit Korn, Wim Peeters, Ellen Sessink, Peter

van Tuijl en Dinie Wikkerink. 't Zand 21, 7126 BG Bredevoort, geopend wo t/m zo 11 – 17 uur.

Delft

Aan de fotowand van Fotobister hangt tot 14 januari werk van Wil Groen, lid van fotoclub FC'59 Delft. Hij toont voornamelijk straatbeelden van mensen op juiste, rare of opvallende momenten. "Eigenlijk moet je al van tevoren voelen dat er iets gaat gebeuren". Voldersgracht 16, geopend ma 13-17 uur, di-za 10-17.30 uur.

Dongen

Cees Mutsaerts exposeert tot 16 januari in Museum De Leerlooierij, Kerkstraat 33, 5101 BB Dongen. Geopend wo, vr, za en zo 13-17 uur, kijk voor de

vakantieperiode op de website onder 'actueel'. Zijn onderwerp, waaraan hij een jaar heeft gewerkt, is de moskee van Dongen, de geloofsbeleving van de vnl. Turkse gastarbeiders die in de jaren 1960 naar Nederland kwamen, en de educatieve en sociale activiteiten van een hechte geloofsgemeenschap in en rond de moskee.

Eersel

Zaterdag 19 en zondag 20 november van 12-16 uur exposeert FC Zzzoom in Cultureel Centrum De Muzenval in Eersel. Start op vrijdag 18 november om 19 uur met een lezing in de foyer door oud-lid Luke Havenport (alias Van Antwerpen), een re-enactment fotograaf uit Eersel, waarna

Boris van Berkel, Oisterwijk

Luke Havenport, Eersel

Grietje Bouman, Bredevoort

Diana Verdaasdonk, Etten-Leur

wethouder Chirs Tönissen de expositie opent. Deze is daarna nog enkele weken te zien in de gangen gedurende de openingstijden van De Muzenval.

Etten-Leur

FC Fodipress houdt haar jaarlijkse expositie in het weekend van 19 en 20 november in de Van Goghkerk, Raadhuisplein 2, 4873 BH Etten-Leur. Beide dagen geopend van 10 – 17 uur. Ca. 100 foto's zijn te zien, variërend van straatfotografie en portret tot natuur en landschap.

Meerijstad

De 5 clubs uit de regio (St. Oedenrode, Schijndel en Veghel) houden een fotofestijn

in 5 opvolgende weekends. Nu resten, als correctie op de vermelding in het vorige nummer:

Za 19 en zo 20 november 12-16 uur FC Rooi in Odendaal, Odendaal 1, Sint Oedenrode. Za 26 en zo 27 november Fotogroep Zooomm in de Peppelhof, Wilgenstraat 17, Veghel. www.fotofestijnmeerijstad.nl

Oisterwijk

Oisterwijk. Fotogroep Fomo exposeert van 6 t/m 8 januari in Cultuurcentrum Tilander, Spoorlaan 82/c, 5061 HD Oisterwijk. De 28-koppige groep toont een grote variëteit in zowel foto's als AV-presentaties. Geopend vr 6 januari 20-22 uur, za 7 van 12-17 uur en zo 8 van

11-17 uur. www.fomo.nl.

Utrecht

De werkgroep Natuur en Landschap van FC De Broederschap exposeert t/m december in het Diaconessenhuis, Bosboomstraat 1, op de afdeling dagbehandeling oncologie, 2e verdieping. Er hangen ca. 45 kleuren- en zwart-wit foto's uit het werkterrein van de groep.

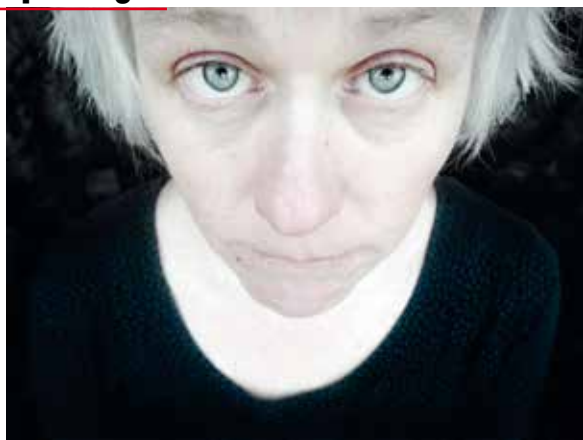
Vessem

FC Lucifer houdt haar jaarlijkse expositie in Gemeenschapshuis D'n Boogerd, Servatiusstraat 6 ter plaatse, opening 26 december 13 uur. Daarna op 27 t/m 30 december geopend van 13-17 uur. Zowel foto's zijn te zien, als presentaties met de

beamer. Op 28 dec. om 20 uur geeft de jonge fotografe Ilse Wolf (St. Joost, examen 2014) een lezing, nadat ze 's middags een kritische blik heeft geworpen op de expositie.

Vleuten

Tot en met 31 december exposeert FC De Broederschap in het Wijkservicecentrum, Dorpsplein 1, Vleuten. De leden tonen straatfotografie uit de regio, en foto's van de wijk Vleuten-De Meern. Geopend van 8-18 uur, di en do tot 20 uur. Aan de overkant in Buurtcentrum De Schakel, Schoolstraat 11, hangt een overzicht van vrij werk van de ca. 35 leden. Geopend tijdens activiteiten, dagelijks van 9 – 23 uur, tel. 030 – 721 0588.

René Nieuwenhuis

Rudi Verhagen

René Nieuwenhuis

Rudi Verhagen

Mijmeringen

Wat maakt een foto goed?

Die vraag heb ik me recent vaak gesteld na een fotobespreking in mijn club. Is sprake van een verwachtingspatroon dat de fotograaf zorgvuldig had opgebouwd, maar waar de nu getoonde foto's niet op aansluiten? Daarnaast stonden een tikje provocerende foto's, die buiten de gewone kaders vielen en door de zaal als 'niet fijn' werden ervaren, en foto's die kennelijk weer binnen die kaders vielen. Het ging alle kanten op. Zitten we te vast in een stramen van de Fotobond (als dat er is; WB)? Wanneer ik naar nieuwe Nederlandse fotografie kijk, in bladen als GUP en New Photography met o.a. recent afstudeerwerk, dan begrijp ik die foto's niet altijd. Ik houd van esthetische beelden, en juist die vind ik daar niet. Het zou daarin meer om inhoudelijke beelden gaan. Esthetiek vind je wel bij de Fotobond, en de combinatie met inhoudelijke beelden is b.v. weer te vinden in Shutr, en bij landelijke fotofestivals als Naarden en Breda. Wat is dan goed? De esthetische beelden, of de foto's met inhoud, of beide, of schurende, die met een rafelrandje? Kunnen esthetiek en inhoud niet samen gaan?

Als voorbeeld onze fotobespreking. Rudi Verhagen toonde een serie van vier, die de zaal als minder ervoer dan veel van zijn eerdere werk, plus vier die daar meer op aansloten. Passen die eerste vier (waarvan hier twee afgebeeld) niet in onze kaders? Sluiten ze inhoudelijk niet aan op hoe hij gekaderd heeft? Waren ze rommelig, en dus per definitie niet goed? Bedenk dat de beschouwers verschillende referentiekaders hebben, opgebouwd in het gewone leven (opleiding, ervaringen), of gevormd door wat clubleden eerder op het bord hebben gezet. Is het vreemd dat er een verwachtingspatroon om de hoek komt kijken? Ook bij mijn beide hier afgebeelde portretfoto's concludeerde een ruime meerderheid 'onaantrekkelijk'. Misschien speelde de onnatuurlijke kleurstelling een rol, maar eigenlijk ging het om de absurdistisch groothoekige en karikaturale manier van beeld maken. Waarom Rudi's eerste foto's? Hij vond ze zelf mooi en goed genoeg om ze te printen, in passepartout te zetten en met ons te delen. Hij ziet er wat in als fotograaf. Zijn ze daarom goed, selecteerde hij onvoldoende kritisch? Zijn ze inhoudelijk 'minder' voor zijn doen? Of moeten wij meer moeite doen om de boodschap of het verhaal te zien? In mijn geval was het duidelijker. Zelf heb ik wat met die beelden. Ik zie het bij de opname gebeuren, zie de mogelijkheden en juist de humor van het zó uit zijn verband te trekken. Wellicht is dat de essentie die me dwingt dit soort beelden te maken.

Wat mij intrigeert is of we alleen foto's maken om er zelf plezier aan te beleven, of hebben we juist erkenning nodig van anderen om er nog meer plezier aan te beleven? Is de foto óók goed als alleen jijzelf hem mooi of goed vindt? Eigenlijk alleen maar vragen en nauwelijks antwoorden, maar juist deze vraag blijft me bezig houden: wanneer en waarom is een foto goed? René Nieuwenhuis (tekstbewerking Wim Broekman)

Nagekomen expositiebericht

Eindhoven. Van 19 t/m 26 november exposeert FC 't Karregat in Tuincentrum Soontjens, Urkhovenseweg 570, 4641 KX Eindhoven. Za 19 opening om 14 uur door de stadsdichter Nienke Esther Grooten, en verder tot 17 uur, zo 12-17 uur, ma t/m za 9-17 uur. De leden hebben een boek of gedicht 'vertaald' in een of meer foto's, bij een kop koffie. Deze 'vertalingen' worden met vrij werk getoond.

IRIX LENZEN

lichtsterk en innovatief

[IRIX]

Voor veeleisende professionals

De Irix 15mm en 11mm F2.4 zijn ontworpen om de beste optische prestaties te leveren voor de meest hoogwaardige spiegelreflexcamera's. De objectieven zijn leverbaar voor full frame camera's van Canon, Nikon en Pentax. Kijk voor meer informatie op: fotokonijnenberg.nl/irix

FOTO KONIJNENBERG
Kenners Kiezen Konijnenberg

TAMRON WINTER CASHBACK

Tamron 16-300mm Di II VC PZD Macro

Tamron SP 24-70mm Di VC USD

Tamron SP 150-600mm Di VC USD

Koop nu een geselecteerd Tamron objectief met award winnende beeldkwaliteit voor uw Canon, Nikon of SONY camera én ontvang tot maximaal € 100,- cashback.

Actieperiode: 1 november 2016 tot en met 31 januari 2017. Zie: www.transcontinenta.nl/promoties

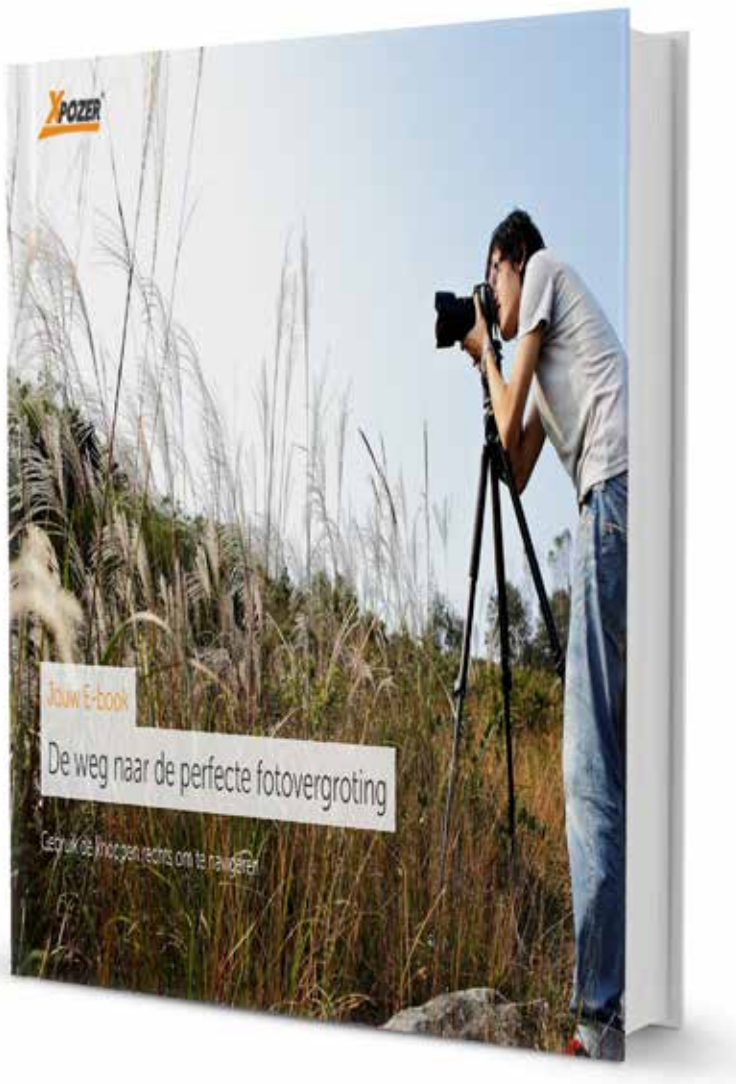

'De Weg Naar De Perfekte Fotovergroting'

In 9 stappen naar jouw mooiste fotovergroting ooit

Gratis
E-book

Leer over...

- Camera-instellingen
- Monitor kalibratie
- Foto verscherping
- En meer...

Download gratis: www.xpozer.com/ebook

Dit E-book wordt je aangeboden door...

